

Indtryk fra Religionernes Dag 2017

Af Karen Ringsmose, Professionshøjskolen Metropol

Jeg er i god tid. Jeg glæder mig. Både til en masse faglige oplæg, som jeg kan labbe i mig, inspiration til undervisning, men måske allermost til at gense et bredt udvalg af fagfæller, gamle og nuværende kollegaer. Det er en årligt tilbagevendende begivenhed, som minder en smule om tante Addas fødselsdage, hvor man heller aldrig får snakket nok med nogen. Der er fokus på Adda, her er fokus på reformationen. Jeg er ikke en af dem, der i anledningen af reformationsåret allerede har hørt nok, så jeg glæder mig til at høre mere. Mine forventninger er høje.

Jeg ankommer. Krammer til højre og venstre – det kunne jeg jo lade være med, hvis jeg ikke havde lyst, men jeg har lyst. Godt at ses igen. Der er ikke mere kaffe. Pokkers! Så bliver de første oplæg måske lidt hårde at komme igennem. Der er kommet rigtig mange. Folk fylder op bagfra, så jeg sætter mig foran. Måske er det dumt. Jeg har lovet John at tage nogle billeder i løbet af dagen. Jeg synes allerede, at det er lidt pinligt at sidde der med min telefon i luften i tide og utide. På den anden side har jeg så en undskyldning for at gøre det.

Efterhånden som dagen skrider frem går det op for mig, at jeg er blevet erhvervsskadet. Jeg arbejder på læreruddannelsen, hvor formidling er et naturligt konstant fokus. Og nu sidder jeg og tænker, at en del af de oplægsholdere godt kunne bruge et lille kursus i formidling. Jeg bider det i mig. Jeg har jo altid elsket den slags foredrag. Nu må jeg lige tage mig sammen. Jeg prøver at tage nogle noter – måske hjælper det. Måske.

Oplæggene er meget forskellige. Reformationen bliver belyst fra mange forskellige sider; foldet ud, som den foldud-bog lærerinden Anne Rosenskjold præsenterer, og som hun allerede har lavet med sine elever på mellemtrinnet.

I pausen kikker jeg i de stande forskellige forlag har sat op. Jeg bliver fristet af at købe en masse bøger. Jeg har egentlig ikke brug for dem. Jeg tager en kop kaffe og et stykke kage i stedet. Spiser, snakker og går på toilet - og derefter tilbage og køber bøger. Tilfreds går jeg ind og sætter mig for at høre de sidste oplæg. Det var godt med kaffen.

På vej hjem tænker jeg over de forskellige oplæg. Jeg skal hjem og skrive en beretning om dagen. Samlet set har det været en rigtig fin fejring. Jeg er helt sikkert blevet beriget. Men det der irriterer mig mest, er at jeg ikke lige skal undervise nogle børn. Hvem kan jeg mon få til at lave en virkelig flot reformationsfoldud-bog?